

ВИКОРИСТАННЯ СЕРОЛОГІЧНИХ МЕТОДІВ ДЛЯ ДІАГНОСТИКИ ВІРУСНОГО ГЕПАТИТУ В

Бондаренко І. Ю.

Науковий керівник: Шакур О. А.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

bondik_i.y@yahoo.com

Вступ. Гепатит В(Г-В)- вірусне інфекційне захворювання, що характеризується розвитком паренхіматозного запалення печінки з циклічним перебігом та поліморфізмом клінічних форм від вірусоносія та гострого гепатиту до прогресуючого хронічного гепатиту в результаті якого розвивається цироз печінки або гепатокарцинома. Збудником захворювання є ДНК-вмісний вірус гепатиту В(НВV) родини *Нерадnaviridae*, який характеризується високою стійкістю у зовнішньому середовищі.

Згідно статистичних підрахунків Всесвітньої організації охорони здоров'я (ВООЗ) у світі майже 257 млн людей мають підтверджену хронічну інфекцію гепатиту В. Близько 686 000 чоловік помирає щороку внаслідок розвитку цирозу та раку печінки, що були спричинені вірусом гепатиту В.

Загалом в Україні мають підтверджений діагноз Г-В - 621 281 особа. Та більшість не здогадується про свій діагноз і не отримують своєчасного лікування, що збільшує ризики поширення інфекції та розвитку тяжкого перебігу хвороби.

Таким чином, сучасний стан проблеми захворюваності на Г-В зумовлює актуальність застосування сучасних більш точних методів діагностики гострого вірусного гепатиту(ГВГ-В)для профілактики розвитку хронічного вірусного гепатиту(ХВГ-В) та розвитку ускладнень.

Мета дослідження. Проаналізувати головні серологічні маркери специфічної діагностики Г-В .

Матеріали та методи. Аналіз сучасних літературних джерел та результатів передових досліджень у галузі медицини щодо специфічної лабораторної діагностики Г-В.

Результати дослідження. Основними факторами вірулентності НВV, є його здатність досить тривало знаходитись поза межами людського організму, щонайменше сім днів та наявність досить тривалого інкубаційного періоду від 30 до 180 днів, за який носій може продовжувати інфікувати оточуючих . В цей період дуже важливо своєчасно виявити вірусоносія та попередити розвиток ускладнень. Своєчасна діагностика також є однією з важливих ланок профілактики захворювання на вірусний гепатит В.

Виявити гепатит та визначити стадію захворювання, можливо лише з використанням комплексних лабораторних методів, серед яких головну роль відіграють серологічні методи. Найпоширенішим є метод імуноферментного аналізу (ІФА), за допомогою котрого визначають антитіла та антигени (“ частинки ” вірусу) в крові людини.

За результатами серологічного профілю розрізняють:

- Гострий гепатит В. Протікає як з вираженою клінічною картиною так і з стертою. Людина можевилікуватися. Одуження настає в 95 % випадків. Менш сприятливий прогноз для наворожених, у них процес хронізується в 90 % випадків.

- Хронічний гепатит В. Часто виявляється після гострої фази захворювання, але може виникати і без неї. Може протікати без симптомів або відразу викликати цироз.

- Носій або прихована наявність інфекції. Будь-які симптоми відсутні. Зазвичай виявляється під час скринінгових обстежень. Носій може не знати про свою хворобу але бути потенційно небезпечними для інших.

До головних серологічних маркерів гепатиту В відносяться: HBsAg (Hepatitis B surface antigen), анти-HBs, анти-HBcIgM (Antibodies to Hepatitis B Core), анти-HBcIgG, HBeAg (Hepatitis B "e" antigen) і анти-HBe, які послідовно з'являються і зникають під час перебігу захворювання.

- HBsAg- поверховий антиген ВГ-В, головний маркер, що використовується як для скринінгу певних груп населення з метою виявлення інфікованих та також для обстеження хворих гострим ВГ. Виявляється у сироватці крові на 4-6 неділю від початку захворювання. Виявлення поверхового антигену понад 6 тижнів вказує на розвиток хронічної інфекції. За прихованих форм ВГ-В HBsAg не виявляється.

- Анти-HBs –антитіла до поверхневого антигену. Їх виявлення свідчить про перенесену інфекцію або про вакцинацію проти ВГ-В. Визначення концентрації анти-HBs використовується для оцінки напруженості поствакцинного імунітету.

- Анти-HBe - антитіла до білка нуклеокапсиду ВГ-В. Виявлення Анти-HBc класу IgM це надійний маркер гострого ВГВ .Можуть з'являтися при реактивації ХВГ-В.

- HBeAg- неструктурний білок ВГ-В, що вказує на активну реплікацію ВГ-В. Необхідний для визначення фази інфекції: HBeAg-позитивний або HBeAg-негативний.

- Анти-HBe- антитіла до HBeAg, виявляються в сироватці крові після зникнення HBeAg та зберігаються тривалий час.

Розвиток хронічної інфекції більше розповсюджений серед дітей грудного віку, інфікованих HBsAg-позитивними матерями, або до досягнення п'ятирічного віку. Інфекція у дорослих, що призводить до хронічного гепатиту зустрічається рідше, зазвичай причиною тому є несвоєчасна діагностика та лікування. У деяких випадках можливий розвиток гострої печінкової недостатності, що може призвести до смерті. Хронічна інфекція може спричинити розвиток цирозу або раку печінки, приблизно у 20-30% випадків.

Висновок. Таким чином, аналіз серологічних маркерів інфекції дозволяє визначити клінічну стадію захворювання, імунну відповідь пацієнта, а також оцінити ефективність противірусного лікування

МІКРОБІОМ ПОРОЖНИНИ РОТА ЯК ПОКАЗНИК СТАНУ ЗДОРОВ'Я ЛЮДИНИ

Веприцька А. Р.

Наукові керівники: Дубініна Н. В., Мокляк Н. А.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

dubininanata13@gmail.com

Вступ. Ротова порожнина є унікальним природним біотопом, який з'єднується одночасно як із зовнішнім, так і внутрішнім середовищем організму. Коли досліджується питання стану здоров'я людини, важливе місце відводиться вивченню мікробіоценозу ротової